

Preek van 30 april 2017 Steven Barberien

HE, GOADE MEE...

Op een heel aanstekelijke melodie zingt Gerard van Maasakkers: “Hé, goade mee, dan gaon w’n eindje lopen...” en daarmee verwoordt hij iets wezenlijks van ons mens-zijn. Want wat doen wij als we te vieren of te rouwen hebben, een stukje verwerking nodig hebben? Juist ja, een eindje wandelen, alleen of met z’n tweeën, of in een groep; al pratend of ieder voor zich in stilte...

Wandelen brengt je in een andere omgeving, een andere sfeer. Het doet je als het ware vanuit een ander perspectief kijken naar je leven of de situatie waarin je je bevindt...

Twee leerlingen zijn uit Jeruzalem vertrokken na alle commotie omtrent Jezus’ dood... Het gaat letterlijk bergaf richting Emmaüs. Al pratend en overdenkend wat er allemaal gebeurd is, willen ze hun leven weer perspectief geven. Wellicht willen ze alles gauw vergeten en achter zich laten, ook die Jezus, die niet aan hún verwachtingen had voldaan...: één grote teleurstelling, een desillusie... Zij hadden iemand anders voor ogen gehad, toen ze Hem waren gevolgd.

En nu loopt Hij met hen mee, maar ze herkennen Hem niet... Nog altijd leven ze met hun eigen waanidee van wie Jezus moet zijn... Pas wanneer ze hun wandeling beëindigen en hun bestemming bereikt hebben, ze aan tafel gaan zitten...; wanneer het donker van de avond valt en alles verstilt..., ‘zien’ ze het gebeuren. Er wordt dankgezegd, het brood wordt gebroken en gedeeld... Nu gaan hun de ogen open, daagt er licht en beseffen ze: Hij is het!... Dus toch! Echt verrezen, Hij leeft!

En ofschoon ze Hem op hetzelfde moment niet meer kunnen zien, staat Hij op hun netvlies gebrand. Meer nog: op dat moment zijn de boodschap en zijn woorden tot leven gekomen in hun hart, dat nu vurig is. Onmiddellijk zeggen ze tegen elkaar: “Hé, goade mee, dan gaon we’n eindje lopen”, en ze gaan terug richting Jeruzalem. Ze hebben hun geloof hervonden en willen er graag van delen...

Een bijzondere wandeling: drie mensen onderweg, Kleopas, Jezus en... hoe heet die andere ook weer? Zijn of haar naam staat nergens genoemd...

Het is geen toeval, hoor... Daar kun je je eigen naam invullen... want ook op jouw weg door het leven gaan mensen met je mee; ze delen jouw ervaringen en jouw geloof... Ook jij mag en kan zeggen tegen Jezus: “Hé, goade mee, dan gaon we’n eindje lopen.”